

Rozhovor s kapitánem „A-týmu“

Jeho největší zbraní je rychlý přístup k hráčům soupeře. Přestože nepatří mezi věkově nejstarší, byl zvolen kapitánem. A jak se s tím popral? Jednoduše. S rolí kapitána si neláme hlavu.

V předešlých dvou sezónách jste hráli o udržení v 1.A. třídě. Letos se zdá, že byste konečně mohli hrát v klidu. Je to tak?

Pokud budeme tvrdě pracovat na tréninku a potom to vše přeneseme do zápasu, kde přidáme ještě něco navíc, tak ano.

Jaký je kádr „A-týmu“ pro novou sezónu? Můžete říct, že je Váš tým stabilizovaný?

Myslím si, že máme kvalitní a dobře poskládaný tým, od mladých hráčů až po zkušené borce. Navíc v tomhle složení jen s drobnými změnami hrajeme už několikátou sezónu, což je pro nás určitá výhoda.

Máte v týmu posily jako Artur Wojnarovský, který by měl přinést zkušenosti a klid do týmu. Dále Marka Lhotského, který si vede klidně a zkušeně. Michal Juřica, který je i přes svůj věk určitě platným hráčem v ofenzivě. Dovedete si představit, že byste hráli bez nich?

Každý je určitě nahraditelný. Artur je zkušený hráč, který řídí defenzívu. Marek je mozek týmu. Přináší do naší hry klid a kvalitu. Michal je zase obrovský bojovník, dřič a obávaný střelec. Takže hrát bez těchto tří hráčů by bylo určitě těžší, avšak ne nereálné.

Co s disciplínou v týmu? Při sledování zápasů je u některých hráčů zjevné, že jsou spokojeni s tím co je a nechtějí do toho dát víc. Nebo to tak není?

S disciplínou v týmu problém rozhodně není. Každý z hráčů vždy odvede na hřišti maximum. I když to někdy nejde herně, alespoň se to odjezdí, jak se říká, „po zadku“. V tom si myslím, že je naše velká síla. I když se prohrává, nic nevzdáváme, ale zabereme.

Jak se cítíte v roli kapitána? Hrajete pod tlakem zodpovědnosti, nebo v klidu?

Hraji v klidu. Není důvod hrát pod tlakem. Zodpovědnost máme jako tým, ne jako jednotlivec. Role kapitána si velice vážím a cením, hlavně proto, že jsou v týmu starší a zkušenější borci.

Takže kapitánské pásky se nezbavujete?

Dobrovolně určitě ne. Pokud kluci budou chtít změnu, nemám s tím problém.

Neúspěchy řeší v kabině trenér, nebo i Vy, přes svůj mladý věk, hráče lidově řečeno „vypucujete“?

Hlavně trenér. Snažíme se spíše podpořit a hecovat, ne „pucovat“. Nicméně někdy je to potřeba.

Po čtyřech kolech tři výhry a jedna prohra. Spokojenost?

Spokojenost určitě. Byla to povinnost. Sice výhry s Čechovicemi a Prostějovem byly hodně vydřené, ale povedlo se. O to víc to těší. Škoda prohry v Hranicích, kam jsme odjížděli neprohrát. Celky, které nás opravdu prověří, nás teprve čekají.

Vyřazení z poháru České pošty, které bylo víc než smolné. Pár vteřin před koncem vyrovnávací gól a selhání na pokutových kopech. Bolelo Vás toto vyřazení?

Všechny nás to hodně mrzelo. Bohužel takový je fotbal. Důležitější je pro nás soutěž. Akorát škoda, že jsme přišli o možnost zahrát si s kvalitními kluby.

Tip na umístění po podzimu?

Nejsem dobrý v tipování, takže nechci tipovat. Musíme jít zápas od zápasu. Zalíbila se mi věta z jednoho seriálu „Čím víc gólů dáme, tím víc bodů máme.“